

## Nr 17

Av herr **Jönsson** i Ingemarsgården m. fl., om förläggning av LKAB:s huvudkontor till Norrbotten.

(Lika lydande med motion nr 13 i Första kammaren)

Frågan om förläggningen av LKAB:s huvudkontor har vid åtskilliga tillfällen tidigare varit föremål för riksdagens behandling. 1956 beslöt riksdagsmajoriteten att LKAB:s huvudkontor ”i nuvarande läge” skulle förläggas till Stockholm. I utskottet (SU nr 155) fanns dock en reservation från oppositionens företrädare med begäran om ett uttalande från riksdagen för att LKAB:s huvudkontor skulle förläggas till Norrbotten. Vid 1964, 1965 och 1966 års riksdagar har frågan åter aktualiserats motionsvägen. I de likalydande motionerna I:183 av herrar Axel Andersson (fp) och Strandberg (h) och II:255 av herrar Pettersson (h) och Öhvall (fp) anhölls 1966 om en skyndsam utredning av frågan om förläggningen av LKAB:s huvudkontor. Utskottets socialdemokratiska majoritet avstyrkte emellertid motionen (SU nr 155). I en reservation fann folkpartiets, centerns och dåvarande högerpartiets utskottsledamöter en skyndsam utredning om förläggningen av LKAB:s kontor motiverad ”såväl av psykologiska som lokaliseringspolitiska skäl”. Den socialdemokratiska riksdagsmajoriteten avtog emellertid reservanternas hemställan. Någon utredning tillsattes följaktligen icke.

Vi finner de skäl som motionärerna och reservanterna åberopade — såväl de psykologiska som de lokaliseringspolitiska — fortfarande giltiga. De har under tiden efter 1966 snarast fått ökad tyngd. De sysselsättningspolitiska svårigheterna främst i Norrlands inland har, om man bortser från tillfälliga konjunktursvängningar, förvärrats. Förståelsen för att mer omfattande lokaliseringspolitiska insatser behövs har också vuxit.

Det är svårt att bestrida, att en placering av LKAB:s huvudkontor i Norrbotten skulle vara lokaliseringspolitiskt värdefull för Norrbotten. Som framhölls redan i motionerna till 1966 års riksdag ger en rad exempel från den enskilda industrin belägg för fördelarna av att huvudkontoren är belägna i anslutning till produktionsområdena. Den Eckerbergska lokaliseringsutredningen (SOU 1963:69) anför som sin mening, att LKAB:s huvudkontors förläggning till Norrbotten innebär fördelar från ekonomiska och administrativa synpunkter. Även den Näslundska lokaliseringsutredningen har framhållit hur alla förstärkningar av en landsdels näringsliv gynnsamt påverkar hela företagsklimatet där. Länsstyrelsen i Norrbottens län har i ett remissyttrande över motioner i ärendet 1964 framhållit att det från länets synpunkt var ett naturligt och angeläget önskemål att LKAB:s huvudförvaltning förlades till Norr-

botten. I detta sammanhang förklarade sig Luleå stad sakna anledning att frånga sin tidigare uttalade åsikt att huvudkontoret borde förläggas till Norrbotten.

Vidare skulle skatteinkomsterna öka kraftigt för den ort i Norrbotten, till vilken LKAB:s huvudkontor skulle förläggas vid en sådan omlokalisering. För närvarande betalar LKAB ca 5 procent av sin kommunalskatt till Stockholms stad. De extra skatteinkomsterna för en ny lokaliseringsort kan mycket ungefärligt beräknas vara av storleksordningen knappa 1,5 miljarder.

Som skäl mot en förläggning av huvudkontoret till Norrbotten har bl. a. anförts, att företagsledningens kontakter med olika typer av centrala verk i Stockholm därigenom skulle försvåras. Det går naturligtvis inte att helt fränkänna detta argument tyngd. Dessa nackdelar har dock reducerats genom starkt förbättrade kommunikationsmöjligheter. För andra statliga företag, som har sitt huvudkontor förlagt till en huvudsaklig produktionsort fjärran från Stockholm förefaller dessa problem ej heller ha blivit avgörande. Det är också väl bekant, att det för många enskilda företag med produktionsorten belägen på annan ort än Stockholm visat sig vara fördelaktigare med lokalisering av huvudkontoret till produktionsorten än till Stockholm. Ej heller för dessa fall förefaller kontakterna med t. ex. banker, andra företag, centrala organisationer och central förvaltning ha på något avgörande sätt försvårats genom lokalisering utanför Stockholm.

Till dessa lokaliseringspolitiska aspekter kommer också de psykologiska synpunkterna. Där har den senaste tidens händelser i LKAB vittnat starkt om en känsla från de anställdas sida att de interna förbindelserna inom företaget försvårats genom huvudkontorets nuvarande förläggning långt borta från driftställena i Norrbotten. Mot denna bakgrund finner vi det motiverat att aktualisera kravet på en omlokalisering till Norrbotten av LKAB:s huvudkontor. En skyndsamt utredning under medverkan från företagets ledning, de anställda och representanter för Norrbottens län bör avgöra till vilken ort i Norrbotten huvudkontoret bör flyttas. Förslag om förläggning av LKAB:s huvudkontor till lämplig ort i Norrbotten bör kunna föreläggas nästa års riksdag.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär skyndsamt utredning och förslag om förläggning av LKAB:s huvudkontor till lämplig ort i Norrbotten, varvid utredningsarbetet bör ske under medverkan från företagets ledning, de anställda samt representanter för Norrbottens län.

Stockholm den 14 januari 1970

*Rolf Sellgren (fp)*

*Olle Westberg (fp)*  
i Ljusdal

*Elias Jönsson (fp)*  
i Ingemarsgården

*Sigvard Larsson (fp)*  
i Umeå